

delse med formuleringen af mad- og måltidspolitikker på de enkelte institutioner, herunder i forbindelse med etablering af madordninger.

Det første skridt må være, at der i de enkelte institutioner bliver taget stilling til børnenes mad, altså at man har en politik på området i den enkelte institution. Herefter er det så mindre afgørende, om børnenes mad består af en madpakke eller et skolemåltid, så længe maden er sund, for det er jo det sidste, nemlig at maden er sund, der er det helt afgørende.

Vi skal også huske, at madordninger på skoler og institutioner jo i sig selv langtfra er nok til at sikre, at børn og unge spiser sundere i det daglige og i det hele taget har en sund livsstil. Maden i skolen dækker ifølge de undersøgelser, jeg har kendskab til, ca. 11 pct. af det daglige energiforbrug hos børnene. Og det betyder jo altså, at de i løbet af dagen får energi mange andre steder fra, og derfor skal der ses mere helhedsorienteret på det end kun ved at fokusere på skolen og institutionen. Men det er vigtigt, at skolerne og institutionerne arbejder aktivt med at formulere mad- og måltidspolitikker, der kan støtte op om den sunde livsstil.

Siden etableringen i 2002 af Fødevarestyrelsens projekt, der hedder »Alt om kost«, har der været gjort en stor indsats fra statens side for netop at fremme etablering af mad- og måltidspolitikker i daginstitutioner, skoler og ungdomskulber. Alt om kost-projektet tilbyder som bekendt skoler, daginstitutioner og SFO'er et gratis besøg af rejsehølsmedarbejdere, der rådgiver og kan hjælpe med formulering af mad- og måltidspolitikker. Mange skoler og daginstitutioner har allerede på baggrund af rejsehølsbesøgene indført en mad- og måltidspolitik, men der er et stykke vej endnu, før vi kan sige, at alle skoler og daginstitutioner kan bryste sig af at have en nedskrevet politik på området.

Det skal også bemærkes, at mange skoler og institutioner i forbindelse med formuleringen af en mad- og måltidspolitik har valgt også at tilbyde et måltid mad, altså valgt at etablere en egentlig madordning på institutionen. Så arbejdet for at fremme etablering af mad- og måltidspolitikker bidrager på den måde også til at fremme etableringen af nogle egentlige madordninger.

Jeg ser meget gerne, at vi får udviklet madordninger på alle skoler og daginstitutioner. Det kræver investeringer på de skoler og daginstitutioner, der mangler de nødvendige faciliteter. Og der mener jeg, at i det omfang, kommunerne

får stillet statslige lånerammer til rådighed, så må disse lånerammer også kunne anvendes til at etablere køkkenfaciliteter i skoler og daginstitutioner.

Jeg kan oplyse, at Familie- og Forbrugerministeriet i samarbejde med Undervisningsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Kulturministeriet og kommunerne er ved at se på, hvordan temaer om sund mad og drikke, krop og fysik bliver integreret i dagtilbuddene og i folkeskolen både i indlæringen, undervisningen og i skolemiljøet.

Med hensyn til den del af forslaget, der går på, at der skal gives støtte til overordnede og tværgående initiativer som f.eks. kogeboøger, undervisningsmaterialer og udvikling af kurser, kan jeg oplyse, at det tværministerielle arbejde også omfatter stillingtagen til behovet netop for sådanne overordnede og tværgående initiativer som f.eks. kogeboøger og undervisningsmateriale. Regeringen afventer i øjeblikket afslutningen på dette arbejde.

KL 13.00

Så for at summe op vil jeg anføre, at regeringen er enig i den høje prioritet, det bør have at fremme sund livsstil blandt børn og unge. Den primære interesse må dog være arbejdet for at fremme formuleringen af mad- og måltidspolitikker på landets skoler og daginstitutioner, så man som det første sikrer sig en stillingtagen til sund mad. Derfor må regeringen afvise det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det var da meget positivt, at vi skulle så langt ind i ministerens tale, før vi fik begrundelsen, eller hvad man nu skal kalde det, for at afvise forslaget. For ministeren er jo enig i, at der skal gøres en indsats.

Men det, jeg bare synes er problemet, er, at ministeren meget entydigt afviser at gøre noget ved det, som måske er en af de største barrierer for, at man kommer i gang på det her område, nemlig at der er brug for ganske store og også set fra en kommunes side måske for store investeringer. Det kunne faktisk medvirke til at kickstarte de her skolemadsprojekter, hvis der blev givet et tilskud i etableringsfasen.

Det er et synspunkt, som ministeren jo heller ikke tidligere har været fremmed over for. Jeg mener, det var i Børsen den 23. marts, at ministeren udtalte, at det var han da ikke sådan direkte